

ACI VE HÜZÜN DİNGİNLİĞİ

Şefik DOĞAN

Metalurji Mühendisi

Dünyamızda, şöyle bir seyredip geçiverdiğimiz pek çok olay oluyor. O anda beklide hüznülenip, kızıp içimizden bir şeyler söylüyor veya küfrediyoruz ve aciz kaldığımız, bir şey yapamadığımız için kendi kendimize kızıyoruz. “Keşke” diyoruz, “keşke bir şeyler yapabilsem. Elimde olsaydı da bu olaya müdahale edebilsem” ama bir şey yapamıyoruz tabi.

Sonra ? Sonra, günlük hayatın yuvarlanıp giden ve bizi önüne katan temposu içerisinde, biraz önce, akşam, dün, geçen hafta veya geçen ay çok kızdığımız ve “keşke.... “ dediğimiz olay belleğimizin karanlıklarına doğru büyük bir hızla itiliveriyor. Tekrar benzer bir olayın görüntüleri önümüze gelene kadar.

Sonra kendi kendimizi, bilinçli veya bilinçaltında teselli ediyoruz. “zaten o kadar çok olay var ki ! hangi birine yetişeceğiz. Hem ben tek başıma ne yapabilirim ki?”

Oh ne güzel, kurtulduk değil mi, vicdanımızı sızlatan, insanlığımızdan utandıran o karelerin karşılığında bir şey yapmamış olmanın verdiği ağırlıktan.

İşte bugün bu dingin acı ve hüznü bize yansıtan kareleri çeken ve bu kareler üzerinden “hangi birine müdahale edebilirim ki?” sorusunu “hiçbiri” olarak cevaplamayıp, içinden bir tanesini seçip (amazon ormanlarındaki çalışması) kendi çapında dünyada, iyiye, güzele, insanca yaşam olgusuna katkıda bulunmaya adanmış biri; Sebastiao Ribero Saldago’ nın kısa öyküsü ve bize ulaştırdığı birkaç “dingin acı ve hüznün” resmi.

Sebastiao Ribero Salgado; Ünlü fotoğrafçı. Ekonomist. Legion D’Honneur ile ödüllendirilen gazeteci. 1944 yılında sekiz çocuklu bir ailenin altıncı çocuğu olarak dünyaya gelen ve muhalefet kendisine Brezilya Cumhurbaşkanlığını önerdiğinde, “Politikacı olursam, yalan söylemeyi öğrenirim” diyerek nazikçe reddeden aydın...

Kazandığı para ile çılgıncasına Amazon Ormanı satın alan, Amazon’da kesilen yağmur ormanlarının yerine 5 milyon ağaç diken kişi. Brezilyalılar içinse sadece “Salgado”.

Brezilya’da içlerinde üç yıl yaşayarak fotoğraflarını çektiği topraksız köylülerin işgal ettiği araziye, o fotoğrafları satarak satın aldı. Ve o insanlara dağıttı...

Su kaynakları çoğunlukla toplama kamplarının uzağında olur. İnsanlar uzun yollar yürüyüp kuyruklarda saatlerce beklemek zorundadırlar.

Fotoğraf 1 : Zaire'den kamyon ile gelen suyu almaya çalışanlar,1994.

”ön plandaki kadının gözlerinde taşıdığı acı, korku ve geleceği kavrayamamanın verdiği panik” şd

Fotoğraf 2 : 31 Temmuz 1983'de Iraklı askerler bir çok köylere girip yetişkin erkekleri topladılar. Onları bir daha hiç gören olmadı. Bugün dönmelerini ya da ölümlerini görmek isteyen çocuklar ve kadınlar hala beklemektedirler. Beharke, Irak. 1997.

”annenin yeni bakışlarına karşın genç kızın meydan okuyan, sorgulayan hüznü dolu delici bakışları” şd

Fotoğraf 3 : Kuzey Kenya'da aileleri tarafından ülkeyi savaştan korumak için kuzeye gönderilen gençler. Birleşmiş Milletlerin kampına girmeye çalışıyorlar. Sudan. 1993.

1999 Sebastiao Salgado
"aşında hastalık ve ölümün kol gezdiği kampa, biran önce kurtulmak istenilen dış dünyadan bakış" şd

Fotoğraf 4 : Kömür üretimi tarımsal alanları kullanılmaz hale getirmiş. Fakirleşmiş köylüler satmak için kömür topluyorlar. Bihar Eyaleti, Hindistan. 1997.

1999 Sebastiao Salgado
"çocuk çocuk, ailece olumsuz koşulların getirdiği şartlara birlikte karşı koyma çabası" şd

Fotoğraf 5 : Natinga kamp. Güney Sudan. 1995.

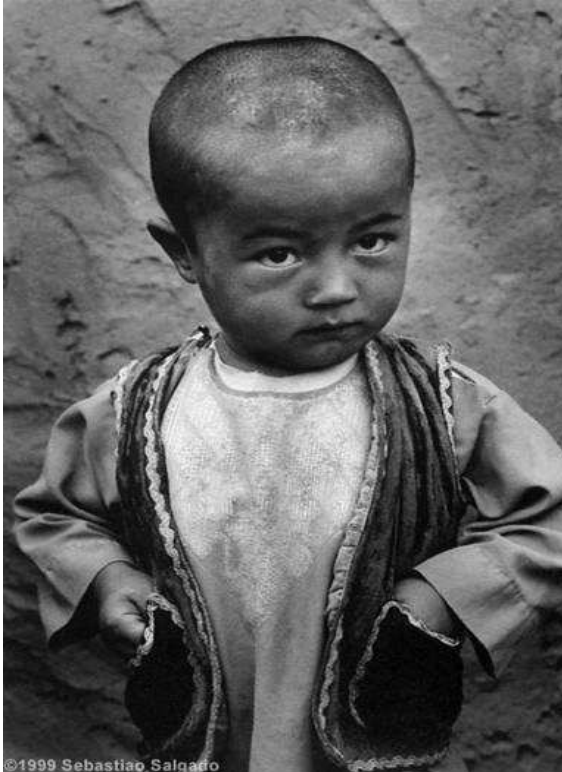
”yoksulluk, eksik bir kol, acı bir gülüş...” Şd

Fotoğraf 6 : Tajikistan. Kuzey Afganistan. 1996.

” bu yaşta ağır dinsel baskının ruhsal durumunu gözlere yansıtmış hali....” şd

Fotoğraf 7 : Shamak Kampında yurdundan surulmuş bir çocuk. Kuzey Afganistan. 1996.

”ağaya karşı, ulemaya karşı ve son olarak usa’ya karşı eğilmiş bir boyun ama gard almayı ihmal etmemiş” şd

Fotoğraf 8 : Evsiz göçmenler, Rio Bonito Do Iguacu. Parana State, Brazilya. 1996.

©1999 Sebastiao Salgado

”heran nereden nasıl geleceği belli olmayan belaların verdiği korku dolu gözler. Uzun süredir suya hasret saçların isyanı...” şd

Fotoğraf 9 : Lafakabuco mezras, Surucucus.Yanomami genci, Roraima State. Brazilya. 1998.

©1999 Sebastiao Salgado

”karanlık içerisinde bir süliet olarak kadraja girivermiş ne gam. O avlayacağı hayvanlara odaklanmış galiba.” Şd

Fotoğraf 10 : Sürgüne gönderilmiş köylüler. Polho Chiapas, Meksika. 1998

” sürgünde olsa çocuk çocuktur ve oynamanın ne yeri ne zamanı vardır.” Şd

Fotoğraf 11 : Bihacı sığınmacılar, geride bıraktıkları sevdiklerinden mektup bekliyorlar; posta haftada bir Kızılaç tarafından dağıtılıyor. Batnoga-Krajina (Sırların kontrolündeki bölge).1994.

”özgürlükleri kısan en önemli simge dikenli tel. ne kadar da çok ve karmaşıklar. Özgürlüğü kısıtlananlarda öyle....” Şd

Fotoğraf 12 : Refugees from Kabul in the Shamak camp in Pul-i-Kumri. Afghanistan 1996.

“bir adam ve ailesi. Ama adam yok, sadece resmi kalmış. Küçük kız (soldaki) boşluğa mı, hayatının geleceğine mi dalmış acaba?” şd

Diğer fotoğrafları için; <http://www.fotograf ya.gen.tr/ cnd/salgado/ menu.html>

Şu anda, içinizin burkulduğunu, hayıflandığınızı ve içinizin hafiften öfke ile kabardığını görür gibiyim. Öfkelenmeyin diyemem. Çünkü ben de çok öfkeleniyorum. Ufak ufakta olsa bir şeyler yapmaya başlamanın ilk can suyu olmasını diliyorum.

Bugün hayata, farklı binlerce penceresinden birinden baktık. Umarım daha farklı pencerelerden de bakma ve yorumlama gücünü daima bulursunuz.

Hoş kalın, hoşça kalın, hoşluk verin, hoşluk bulun....